

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Vladislav Harti, de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 februarie 2019, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui

Demidovschi Vladislav XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.12.2017 pînă la 06.02.2019;

Instanța de apel de la 01.03.2019 pînă la 17.04.2019;

Instanța de recurs de la 11.12.2019 pînă la 04.03.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2019, Demidovschi Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei norme legale, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea părții vătămate Grăjdeanu Vadim cu privire la încasarea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată.

Acțiunea părții vătămate Grăjdeanu Vadim cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial și s-a încasat de la Demidovschi Vladislav în beneficiul lui Grăjdeanu Vadim prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 105 lei.

În rest, acțiunea părții vătămate Grăjdeanu Vadim cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Demidovschi Vladislav în beneficiul statului suma de 1 647 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor medico - legale.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, prima instanță a constatat că, la 03.07.2017, aproximativ la ora 18:10, Demidovschi Vladislav, aflându-se în curtea blocului locativ din XXX, acționînd cu intenții huliganice și cu încălcarea grosolană a ordinii publice, neîntemeiat, nu a cedat trecerea în curtea blocului locativ automobilului de model Honda Accord, n/î XXX, condus de către Grăjdeanu Vadim, intenționat a provocat un conflict cu acesta și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale și durerilor fizice în privința lui Vadim Grăjdeanu, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, ca urmare cauzîndu-i, conform raportului de expertiză judiciară cu nr.1849 D din 23.08.2017, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, exprimate prin traumă cranio - cerebrală manifestată prin comotie cerebrală, plagă contuză a buzei superioare, echimoză și edem a țesuturilor moi ale feței. Totodată, în procesul actului de

huliganism, necătând la opunerea rezistenței din partea părții vătămate Vadim Grăjdeanu, în intenția de a se apăra și a stopa acțiunile huliganice ale acestuia, Demidovschi Vladislav i-a rupt haina (maioul) și i-a zmulș telefonul mobil din mină, izbindu-l puternic de pământ și deteriorându-l. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Demidovschi Vladislav a săvârșit huliganismul, infracțiune prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor”.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Demidovschi Vladislav, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Demidovschi Vladislav să fie achitat, din următoarele motive: - fapta sa, deși formal conține semnele infracțiunii, dar este lipsită de importanță; - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; procesul penal urmează a fi încetat, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Demidovschi Vladislav, casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2019 în partea stabilirii pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis stabilită inculpatului Demidovschi Vladislav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, dacă în perioada respectivă, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a conchis că inculpatul Demidovschi Vladislav este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor”.

Pentru a ajunge la concluzia că inculpatul Demidovschi Vladislav este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, prima instanță a examinat următoarele probe acumulate la cauza penală, apreciate respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează: declarațiile părții vătămate Grăjdeanu Vadim (f.d.1-2, vol.II); declarațiile martorilor Guțu Roman (f.d.3, vol.II); Lupu Ana (f.d.4 - 5, vol.II), precum și: procesul - verbal de consemnare a faptelor din 21.07.2017 (f.d.8, vol.I); procesul - verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 24.07.2017 (f.d.11, vol.I); plîngerea lui Grăjdeanu Vadim (f.d. 17, vol.I); raportul ofițerului de sector al IP Buiucani, mun.Chișinău, Oleg Dodon, care a consemnat că Vladislav Demidovschi și-a recunoscut parțial vina (f.d.28, vol.I); raportul specialistului superior al SST și CR al DP mun. Chișinău, Ivan Corpaci care a consemnat că la fața locului pe strada Gh. Topîrceanu, în preajma blocului de locuit cu nr.27, mun.Chișinău, a avut loc un conflict între conducătorul auto Grăjdeanu Vadim și Demidovschi Vladislav. Ultimul a comunicat că, a fost tamponat de automobilul de

model Honda, cu n/î XXX condus de Grăjdeanu Vadim. Demidovschi Vladislav a refuzat îngrijirile medicale (f.d.31, vol.I); procesul - verbal_nr.7966 din 03.07.2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, care atestă în concluzie că Grăjdeanu Vadim este treaz (f.d.35, vol.I); procesul - verbal de ridicare din 25.09.2011, înregistrări video din 03.07.2017 de pe telefonul mobil de model Samsung ce au fost transmise de către Surdu Iulia (f.d.53, vol.I); procesul - verbal de examinare a obiectului din 25.09.2017, (f.d. 54 - 55, vol.I); procesul - verbal de ridicare din 26.09.2017 a unui maiou de culoare albastră-verzuie (f.d.59, vol.I); procesul - verbal de examinare a obiectului din 27.09.2017, care confirmă că, maioul de culoare albstru-verzui. În partea de sus la umărul drept are o deteriorare în formă de ruptură cu mărimea de 13 x 7,5 cm (f.d.60 - 61, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr,1849.D din 23.08.2017, care în concluzie atestă la Grăjdeanu Vadim: traumă cranio - cerebrală manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză a buzei superioare, echimoză și edem a țesuturilor moi ale feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și condiționează dereglarea de scurtă durată a sănătății și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Ținând cont de localizarea anatomică, caracterul morfologic al leziunilor depistate și circumstanțele cazului, cauzarea acestora în urma unui accident rutier sau precipitarea corpului de la propria înălțime, se exclude (f.d. 71 - 72, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr.1852/D din 22.08.2017, care în concluzie atestă la Demidovschi Vladislav: excoriații la nivelul gâtului și gamba dreaptă, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare neînsemnată. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, cauzarea acestora în urma unui accident rutier sau precipitarea corpului de la propria înălțime, se exclude (f.d.81 - 82, vol.I); cazierul contravențional care atestă că, la 14.03.2015 Demidovschi Vladislav a comis un huliganism nu prea grav prevăzut la art.354 Cod contravențional, fiind amendat cu 200 de lei (achitat la 15.03.2015) (f.d.97, vol.I); procesul - verbal nr.7965 din 03.07.2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, care atestă că la Dispensarul Republican de Narcologie, Demidovschi Vladislav a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor. Concluzia nu e făcută (f.d.101, vol.I); procesul - verbal de confruntare din 14.08.2017, între partea vătămată Grăjdeanu Vadim și bănuitul Demidovschi Vladislav (f.d.108 - 114, vol.I).

Verificând probele enunțate supra în raport cu declarațiile inculpatului Demidovschi Vladislav, instanța de apel a constatat că, prima instanță just a conchis că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, adică huliganismul, după semnele calificative „*acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor*”, circumstanțe care este demonstrată de întregul sistem de probe cercetat supra și apreciat prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Cu referire la componența de infracțiune din materialele dosarului s-a stabilit că, anume inculpatul Demidovschi Vladislav a fost cel care a provocat un conflict în mod public și s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate, aplicarea față de aceasta a loviturilor, ceea ce a tulburat ordinea publică și regulile morale de conviețuire socială, fapt demonstrat prin declarațiile părții vătămate și materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Prima instanță a stabilit corect că, în speță, caracterul grosolan al încălcării ordinii publice s-a manifestat prin aceea că fără nici un motiv, inculpatul a manifestat lipsă de respect față de persoanele terțe, cât și față de partea vătămată, or în cazul în care persoana are suspiciuni cu privire la încălcarea regulamentului circulației rutiere, urmează să depună o sesizare la organele de drept. Mai mult, acest conflict s-a desfășurat în prezența unor copii minori.

În ceea ce privește aplicarea violenței fizice, acest fapt a fost demonstrat prin declarațiile părții vătămate și rapoanul de expertiză judiciară nr.1849.D din 23.08.2018, care sunt probe concludente și pertinente.

Cu referire la modul și locul public în care a fost comisă infracțiunea, s-a stabilit că, altercația a avut loc în curtea blocului situat pe XXX și în prezența mai multor persoane și a unor copii minori.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții apărării invocate în cererea de apel, precum că, inculpatul Demidovschi Vladislav doar s-a apărat la acțiunile părții vătămate Grăjdeanu Vadim, nu i-a deteriorat telefonul mobil și doar l-a împins, deoarece fusese tamponat la picior de automobilul condus de către partea vătămată or, aceste argumente sunt contrazise prin declarațiile părții vătămate Grăjdeanu Vadim, conform cărora, a fost lovit de mai multe ori de către inculpat, care i-a aruncat telefonul mobil cu putere în pământ, precum și prin declarațiile martorului Guțu Roman, care a menționat că, anume inculpatul i-a aplicat câteva lovituri părții vătămate.

De asemenea a menționat că, declarațiile inculpatului contravin și concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.1852/D din 22.08.2017, conform cărora, la Demidovschi Vladislav – excoriații la nivelul gâtului și gamba dreaptă, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, cauzarea acestora în urma unui accident rutier sau precipitarea corpului de la propria înălțime - se exclude.

Mai mult, prin procesul - verbal nr.7965 din 03.07.2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, se atestă că „*la Dispensarul Republican de Narcologie, Demidovschi Vladislav a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor. Concluzia nu e făcută*”.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.10.2018 nr.5r-71/18, a fost admisă contestația înaintată de Grăjdeanu Vadim împotriva procesului - verbal nr.MAI03 838041 din 12.07.2017 întocmit de agentul constatator, ofițer de poliție al IP Buiucani, Dodon Oleg și a deciziei de sancționare în baza art.354 Cod contravențional, prin care a fost aplicată amendă lui Grăjdeanu Vadim în mărime de 6 unități convenționale. S-a declarat nul procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 838041 din 12.04.2017 și a deciziei din 12.07.2017 în baza art.354 Cod contravențional, prin care lui Grăjdeanu Vadim i-a fost aplicată amendă în mărime de 6 unități convenționale. S-a încetat procesul contravențional inițiat în privința lui Grăjdeanu Vadim, din motiv că nu s-a constatat fapta contravențională (*f.d.202 - 209, vol.I*).

Cu referire la declarațiile părții vătămate Grăjdeanu Vadim și ale martorului Guțu Roman, pe care prima instanță le-a pus la baza sentinței de condamnare, contrar argumentelor parii apărării invocate în cererea de apel, instanța de apel a conchis că, acestea au fost administrate în conformitate cu prevederile legale, acestea nefiind în contradicție cu celelalte probe anexate la materialele cauzei.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, deși martorii Lupu Ana, Siciorez Serghei, Șeveliova Ana și Surdu Iulia au fost prezenți în timpul conflictului, nu toți au fost incluși în lista martorilor indicați în rechizitoriu, în schimb fiind introdus martorul Botnari Petru, care nu a văzut personal conflictul, instanța de apel a menționat că, acumularea probelor constituie sarcina organului de urmărire penală, iar instanța de judecată le verifică și le apreciază în modul prevăzut de lege.

În acest context, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată a instanței de apel a fost audiat martorul Siciorez Serghei, care a declarat că, „inculpatul este vecinul său, iar pe partea vătămată nu o cunoaște. A văzut cum Grăjdeanu Vadim și inculpatul se certau. Inculpatul era cu piciorul vânăt și nu era sânge. Nu a văzut conflictul, ci doar a ieșit afară când a auzit strigăte”.

De asemenea, în ședința de judecată a instanței de apel a fost audiat martorul care a declarat că, „inculpatul este vecinul său, iar pe partea vătămată nu o cunoaște. Ea trăiește la etajul 3, geamul fiind deschis. A văzut că inculpatul era în curte cu 2 fete minore și un câine. A auzit o mașină care se ridică în pantă cu viteză. Prin geam a văzut că inculpatul se certa cu partea vătămată. Se vedea după fețele lor că au fost aplicate lovituri. Inculpatul avea piciorul vânăt. Sânge nu era. Nu a văzut când au fost aplicate loviturile și nici începutul bătăii”.

Astfel, instanța de apel a constatat că, niciunul dintre martorii menționați supra nu au văzut începutul conflictului, nici conflictul propriu - zis, ci doar au auzit gălăgie.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, fapta inculpatului nu constituie infracțiune, dar contravenție, instanța de apel a menționat că, deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism constă în aceea că în speță, contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimată în prezenta cauză prin aplicarea violenței asupra persoanelor. Va fi considerată infracțiune de huliganism prevăzută la art. 287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art. 354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la încălcarea grosolană a ordinii publice, însă mai recurge și la aplicarea violenței. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

În ceea ce privește argumentele apelantului precum că, învinuirea a fost înaintată cu depășirea termenului legal - abia la 08.12.2017, deși ordonanța de învinuire este datată cu 10.11.2017, instanța de apel a menționat că, procurorul i-a prezentat învinuitului i ordonanța de punere sub învinuire la data la care Demidovschi Vladislav s-a prezentat, fapt care este în corespundere cu art.282 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, respingerea cererii de audiere repetată a martorilor Botnari Petru și Surdu Iulia pune partea apărării în poziții inegale cu partea acuzării, instanța de apel a reiterat că, probele se apreciază de către instanța de judecată după intima convingere, nici o probă neavând prioritate stabilită în avans.

În ceea ce privește stabilirea pedepsei de către prima instanță, instanța de apel a considerat că, aceasta a fost individualizată greșit de către prima instanță, iar prin prisma aspectului devolutiv al apelului, sentința primei instanțe urmează a fi modificată în partea stabilirii pedepsei.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Demidovschi Vladislav, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, comisă de către inculpatul Demidovschi Vladislav face parte din categoria celor mai puțin grave, la data comiterii infracțiunii fiind prevăzută pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1 050 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului Demidovschi Vladislav și temeuri de liberare a acestuia de răspundere penală nu au fost stabilite. Inculpatul a fost anterior condamnat, dar nu are antecedente penale.

Contrar concluziilor primei instanțe, instanța de apel a apreciat în calitate de circumstanțe atenuante faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, fapt confirmat prin referința de la locul de muncă și caracteristica de la locul de trai.

În afară de aceasta, reieșind din explicațiile părții apărării, precum și din copiile actelor medicale anexate în ședința instanței de apel, care nu au fost combătute de către partea acuzării, rezultă că inculpatul are probleme de sănătate, iar aflarea acestuia în condițiile penitenciarelor din Republica Moldova i-ar agrava starea sănătății.

Prin urmare, reieșind din cele constatate supra, ținând cont de prevederile art.art. 61 și 75 Cod penal, reieșind din scopul pedepsei penale, având în vedere prezența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante, ținând cont de faptul că inculpatul este tânăr, are probleme de sănătate, nu are antecedente penale, nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele instanței de apel, instanța de apel a considerat că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicată lui Demidovschi Vladislav de către prima instanță pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, urmează a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, dacă în perioada respectivă, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, instanța fiind convinsă că această pedeapsă este echitabilă și rezonabilă, în măsură să asigure realizarea scopului legii penale.

Conform art.385 alin. (1) pct.13) - 15) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

Astfel, dat fiind că, pedeapsa sub formă de închisoare aplicată lui Demidovschi Vladislav urmează a fi suspendată condiționat, măsura preventivă aplicată în privința lui Demidovschi Vladislav XXX- arestul, încetează de drept, cu eliberarea imediată a inculpatului din sala de ședințe, dacă acesta nu este reținut sau nu execută o pedeapsă stabilită într-o altă cauză penală.

În ceea ce privește chestiunea cheltuielilor de judecată și argumentul apelantului precum că instanța a conchis ca fiind neîntemeiat de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată în beneficiul statului, instanța de apel a considerat că, soluția primei instanțe este corectă și legitimă.

În speță, acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpat în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării expertizelor judiciare în mărime de 1 647 de lei or, plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului, deoarece vina acestuia a fost demonstrată, iar efectuarea expertizelor judiciare a fost generată de comportamentul infracțional al inculpatului, astfel încât cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în legătură cu efectuarea expertizei judiciare de la inculpat în beneficiul statului a fost corect admisă de către prima instanță.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă, dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și dezacordul cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate. Instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

5.1. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Demidovschi Vladislav. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. De asemenea, a fost încălcat termenul ținerii în calitate de bănuït a cet. Demidovschi Vladislav, astfel, acest act urmează a fi anulat. Instanța de fond neîntemeiat a admis solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judeciare în beneficiul statului, or, acestea sunt cheltuielile efectuate în cadrul urmării penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului-cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, infracțiunea incriminată inculpatului este mai puțin gravă, antecedente penale sunt stinse, are la întreținere 3 copii și concubina sa cu care locuiesc la gazdă, are loc permanent de muncă, se caracterizează pozitiv atât la muncă cât și la locul de trai. De asemenea, nu au fost argumentate aplicarea pedepselor alternative.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procuror și avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Referitor la recursul declarat de procuror:

Recurentul în recurs invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat, ori din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat.

Referitor la motivul invocat de recurent care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul recurentului precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpatului Demidovschi Vladislav, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, inculpatului i-a fost numită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis, care este în limitele normei penale.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Ținând cont de decizia instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Demidovschi Vladislav, instanța a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de prezența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante, ținând cont de faptul că inculpatul este tânăr, are probleme de sănătate, nu are antecedente penale, nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestora fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 3 ani, pentru fiecare, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, ori

materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului:

Astfel, cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, Colegiul penal remarcă că, acesta își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 10) Cod de procedură penală, fără a indica concrete erori în susținerea acestora.

Totodată, Colegiul penal ține să remarce că, recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel considerând-o prea aspră și contradictorie art. 61 Cod penal și cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

În aceasta ordine de idei, Colegiul penal cu referire la temeiul de declarare a recursului ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, indicat de către recurent și anume instanța de apel a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că, împrejurările indicate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Astfel, Colegiul penal reține că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, dacă va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (4.1. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație

penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Subsidiar, Colegiul penal susține că, argumentele invocate și reproduse în pct. 5.1 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei și dezacordul cu admiterea cererii procurorului de a încasa cheltuielile judiciare de la inculpat.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) ale Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului.

Mai mult, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele cauzei menționate de către apărătorul, în pct. 5.1. din prezenta decizie.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului prin care susține că, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului, deoarece sancțiunile infracțiunilor imputate, prevăd și o pedeapsa cu amenda, or, instanța de apel analizând cumul de circumstanțe ale cauzei raportate la prevederile art. 75 Cod penal, corect a aplicat o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunilor, ori, pedeapsa cu amenda nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori

agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Referitor la temeiul recurentului privind încălcarea termenul ținării în calitate de bănuț a cet. Demidovschi Vladislav, Colegiul penal consideră neîntemeiat acest argument, ori, învinuirea a fost înaintată cu depășirea termenului legal - abia la 08.12.2017, deși ordonanța de învinuire este datată cu 10.11.2017, procurorul i-a prezentat învinuitului ordonanța de punere sub învinuire la data la care Demidovschi Vladislav s-a prezentat, fapt care este în corespundere cu art. 282 Cod de procedură penală

Cît privește solicitarea apărătorului de a respinge cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare motivînd că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmării penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, Colegiul penal menționează că, acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți că hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui **Demidovschi Vladislav XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **05 mai 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan